

dervisningsministeren og tiltraadt af Flertallet.

Naar Mindretallet ikke har stillet Ændringsforslag, maa Mindretallet henvise til den i Betænkningen, Bilag 5, aftrykte Skrivelse, som Mindretallet den 17. Januar 1935 tilstillede Udvalgets Formand. Lovforslaget fremsattes i forrige Rigsdagssamling, og den 8. Februar 1934 stillede Udvalget de i Bilag 1 optrykte Spørgsmaal. Først den 8. December 1934 forelaa Ministeriets Opførelse over Forslagets økonomiske Rækkevidde, og i Udvalgsrådet den 19. December 1934 — det første, der holdtes, efter at Besvarelserne var fremsendt — gjorde Mindretallet opmærksom paa, at Besvarelserne var af en saa skematisk og ufyldstgørende Karakter, at de var ganske uegnede som Grundlag for en virkelig Bedømmelse af Lovforslagets økonomiske Rækkevidde.

Da der var indkaldt Ændringsforslag til den 22. Januar 1935, og da Mindretallet stadig maatte kræve mere konkrete Beregninger, før det gik ind i en virkelig Realitetsbehandling af Lovforslaget, afsendtes forannævnte Skrivelse.

Derefter holdt Udvalget overhovedet ingen Møder før 29. Marts, hvor de af Undervisningsministeren udarbejdede — og formentlig da allerede af Flertallet tiltraadte — Ændringsforslag forelagdes, og der indkaldtes mod Mindretallets Protest endelige Ændringsforslag og fastsattes Valg af Ordfører til 11. April 1935.

Mindretallet gjorde gældende, at det stadig maatte fastholde, at Besvarelserne ikke var udtømmende, og at en saadan Fremgangsmaade fra Flertallets Side som den fulgte maatte opfattes som ensbetydende med, at Flertallet ikke ønskede at gaa ind i virkelige Forhandlinger om Lovforslaget. I alle Udvalgsråd har Mindretallet stærkt fremhævet, at det ikke afviste Forhandling om Lovforslaget, og at det var rede til at præcisere sin Stilling til Lovforslaget gennem udarbejdede Ændringsforslag, men man maatte, forinden saadanne stilledes, kræve, om ikke nye Oplysninger, saa dog Undersøgelse af, hvorvidt Ministeriets Beregninger kunde holde

for den Kritik, Mindretallet mente sig beføjet til at rette imod dem.

Dette er ikke sket, og Mindretallet maa derfor beklage, at et saa vigtigt og omfattende Lovforslag føres gennem Folketinget uden den indgaaende Behandling fra alle Partiers Side, der tillige burde være Grundlaget for den videre Behandling i Landstinget.

Da Mindretallets Stilling til Lovforslagets Hovedlinier er fremført ved de to Førstebehandlinger i Folketinget, og da Mindretallet som ovenfor anført ikke har stillet selvstændige Ændringsforslag, skal man ikke paa nærværende Tidspunkt udtale sig om Lovforslagets saglige Enkeltheder eller de stillede Ændringsforslag, men indstille Lovforslaget, som det foreligger, til *Forkastelse*.

Et *andet Mindretal* (J. Oskar Andersen, Bindslev og Vesterager) har saavel ved Lovforslagets Fremsættelse som under Udvalgsbehandlingen givet Udtryk for sin store Betænelighed dels ved at skride til en Nyordning af Folkeskolen, hvis økonomiske Rækkevidde baade for Staten og Kommunerne var uoverskuelig, dels ved overhovedet at udvide Undervisningspligten. Ved Undervisningsministerens udførlige Ændringsforslag, der først den 29. Marts d. A. er kommet Udvalget i Hænde (i den endelige Redaktion endda først den 10. April), maa Lovforslaget erkendes at være blevet saa væsentlig ændret med Hensyn til sidst anførte Punkt, at Mindretallet ikke kan anse det for udelukket, at en Realitetsforhandling paa denne ganske nye Basis eventuelt kan føre til et for Skolevæsenets videre Udvikling lykkeligt Resultat.

Som Basis for vor Medvirkning til en Gennemførelse af en ny Lov om Folkeskolen maa Mindretallet imidlertid kræve, at der samtidig i *Skoletilsynsloven* gennemføres Ændringer, der heler det Brud i Forholdet mellem Skole og Kirke, som nævnte Lov medførte. Det kirkelige Tilsyn med Religionsundervisningen, som Loven har ladet bestaa, maa gøres virkelig effektivt (bl. a. ved sikret Indflydelse paa Tilrettelæggningen af